

मलिन्दु

“हमिकीटवयोहव्य। मदानुगतभोजनम् ।
पलेषः कुसुमस्त्रेयमधेश्च मलावहम् ॥”
मलारिः, युं, (मलस्थारिनांश्को रेषकलात् ।)
सर्वक्षारः । इति राजनिर्वणः ।
मलिनं, चि, (मलते धारयतीति । मल + “बहुल-
मन्त्रवाणि” । उगा० २। ४६ । इति इतच् ।
यदा, “ब्योतुखातमिसेति ।” ५। २। ११४ ।
इतच् । “मलश्वद्वादिनेभीमसत्त्वे प्रत्ययो
निपात्वते ।” इति कागिकोक्ता इनच् ।)
मलयुक्तवस्तु । तत्पर्यायः । मलीमसम् २
क्षेत्रम् ३ मलदूषितम् ४ । इत्यमरः । ३। १।
५५ । (यथा, महानिर्वाणतत्त्वे । १। ४३ ।
“परस्त्रीहरये पापश्वामयविवर्जिताः ।
निधनं मलिना दीना दिरदाचिररोगिणः ॥”)
दृष्टितम् । (यथा, आप्यासपश्वाणाम् । ४०२ ।
“परपठ इव रजकीभिर्मलिनो भुक्तापि निर्दयं
ताभिः ।
अर्थयहयेन दिवा जघन्य ! सुक्तोऽसि कुल-
ताभिः ॥”)
लक्ष्म् । इति मेदिनी । नै, १०४ । निवेदिनि-
तिक्रियावागी । इति मार्कण्डेयपुराणम् ।
(निराम् । यथा, शिशुपालवधे । ४। २३ ।
“द्युतिमयहीद्युतिगमो लघवः;
प्रकटीभविन्ति मलिनाव्रयतः ॥”
“मलिनाव्रयतः निक्रष्टाव्रयतात् ।” इति
तडीकायो मलिनाव्रयः ।)
मलिनं, लौ, (मलते धरति दीषमिति । मल +
इतच् ।) धीरम् । इति श्वद्वचन्त्रिका । धीरः ।
इति हेमचन्द्रः । टकुणः । इति राजनिर्वणः ।
मलिनसुखः, युं, (मलिनं सुखमयमागी यस्य ।)
अयिः । गोलाहुलः । इति मेदिनी । खे, १८ ।
प्रितः । इति हेमचन्द्रः ।
मलिनसुखः, चि, (मलिनं दूषितं सुखं यस्य ।)
क्रूरः । खलः । इति मेदिनी । खे, १८ । हेम-
चन्द्रच । ग्नानवदनच ।
मलिनाम्, लौ, (मलिनं कल्पवृण्णं अम् ।) मसी ।
इति हेमचन्द्रः । ३। ४८ ।
मलिनास्यः, चि, (मलिनं दूषितमास्यं यस्य ।)
खलः । इति श्वद्वमाला ।
मलिनी, लौ, (मलमस्त्रा अस्त्रीति । मल +
इति । चियो दीप् ।) रजस्ता नारी ।
इत्यमरः । २। ६। २० ।
मलिन्दुः, युं, (मली सल ग्नोचतीति । लुक् इर-
गत्वाम् + कः ।) मलमासः । यथा,—
“तमतिक्रम्य त रवियदा गच्छेतु कथचन ।
आद्यो मलिन्दुचो चेयो हितीयः प्रकृतः स्फुतः ।
यदा त दशान्तिरागिणः सनु स्फुयोऽनिवाह्य गच्छेतु
मासान्तरे राज्यन्तरसंयोगं गच्छेतु तदा
आद्यो निकान्तमासी मलिन्दुचो चेयः । मली
मनु ग्ने चति गच्छेति मलिन्दुचः । इतीयस्तु
प्रकृतः शुद्धः कर्माहंतात् ।” इति मलमास-

मल्लकः

तत्त्वम् । अयिः । चौरः । इति मेदिनी ।
से, २१ । (यथा, माघे । १६। ५२ ।
“प्रहितः प्रधनाय माधवा-
नहमाकारयितुं महीभृता ।
न परेषु महीजसश्वला-
हयकुर्वन्ति मलिन्दुचा इव ॥”)
वायुः । इति श्वद्वमाला । (पञ्चवच्चप्रिभवः ।
इति हेमचन्द्रः । ३। ५२२ ।)
मलिला, लौ, (चतिशयेन मलिली । मलिली +
इतः । चियो टाप् ।) रजस्ता नारी । इति
चिकाष्ठप्रेषः ।
मलीमसं, लौ, (मलमस्त्रास्त्रीति । मल +
“ब्योतुखातमिसेति ।” ५। २। ११४ । इति
ईमसप् प्रवयेन निपातितः ।) लौहम् ।
पुष्पकासौसम् । इति मेदिनी । से, ५६ ।
मलीमसः, चि, (मलमस्त्रास्त्रीति । मल + ईम
सप् । निपातिते ।) मलिनः । इत्यमरः ।
३। १। ५५ । (यथा, माघे । १। ३८ ।
“उपबुतं पातुमदो मदोडते-
ख्लेव विश्वमार ! विश्वमौश्रिष्ठे ।
ऋते रवे: चालयितुं क्षेत्रकः;
चपातमस्त्राण्डमलीमसं नमः ॥”
हलावर्णः । यथा, श्रीकण्ठचरिते । ६। ३८ ।
“मलीमस्त्रीमधुपानसक्ती
भेजे लताः पुष्पवतीः स्फुटं यः ।
म रव चैत्रेग वत हिंरफः;
पुष्पेषुराच्च विहितः पुरोधाः ॥”)
मलूकः, युं, (मल + बाहुलकान् ऊकः ।) ऊमि-
विशेषः । इकुणादिकीयः ।
मल, ड छतौ । इति कविकल्पदमः ॥ (भा०
व्यास० सक० सेट् ।) ड, मलतौ । इति दुर्गां
दासः ।
मलः, युं, (मलते धरति बलमिति । मल + अच् ।)
बाहुयोधी । इत्यमरभरतौ । माल इति भावा ।
(यथा, श्रीमद्भागवते । १०। ४३। १० ।
“मलानामधर्मिर्ण्णां नरवरः खौलां सारी
सूर्णिमान् ॥”)
वर्णसङ्कुरजातिविशेषः । माला इति भावा ।
स च ब्रात्यच्छत्त्वात् सवर्णाया जातः । इति
मानवे १० अथायः । स च लेटात् तीवर-
कल्पायां जातः । इति ब्रह्मवेवर्तपुराणम् ।
तत्त्वार्था कुम्भकाराज्ञातः । इति पराग्न-
प्रहितः । पाचम् । कपोजम् । मूर्खमैदः । हृति
मेदिनी । नै, ४४ । देशविशेषः । यथा,—
“दशार्णा नवरात्रिः मलाः शाक्ता युग्मत्वाः ॥”
इति विराटप्रवर्णि १ अथायः ।
मलकः, युं, (मल इव । मल + कन् । डढ़ित्वाद्यस्य
तथात्वम् । यदा, मल धारणे + खुल् ।)
दन्तः । इति हेमचन्द्रः । ३। ५२३ । (ब्राह्मण-
विशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ८। ५२० ।
“विलोक्य वै कल्पाहतौ बड़ी तौ खामिनौ तथा ।
कृष्णिण्यनुरुतस्यौ हिजमा मलकामिधः ॥”)

मल्लयु

मलकः, युं, खौ, (मलते धारयति प्रदीपमिनि ।
मल + खुल् ।) दीपाधारः । बारिकेलफला-
बयवज्यप्रत्यविशेषः । माला इति खाशा ।
स्त्रिया मलिका । इल्लमरभरतौ । प्रदीपः ।
इति मधुरेणः ।
मलजं, लौ, (मले तदाखदेशे जायते इति ।
जन॑+डः ।) मरिचम् । इति जटाधरः ।
मलतूर्यं, लौ, (मलैवायमानं तृष्णम् । मलाय
तृष्णमिति वा ।) वादविशेषः । तत्पर्यायः ।
महाखनः २ । इति चिकाष्ठप्रेषः ।
मलनामः, युं, (गायो व्लौवी ललः । पूर्वनियातः ।)
बास्त्यायनसुनिः । (मलो बलीयान् नागः ।)
च्यमसातङ्गः । इति मेदिनी । गे, ५७ । (मलो
नाग इव ।) लेषद्वारः । इति श्वद्वरनावलौ ।
कामग्राम्यविशेषः । इति धरणिः ।
मलभूमः, लौ, (मलानां भूभूमिः ।) मलभूमिः ।
इति जटाधरः ।
मलभूमिः, लौ, (मलानां भूभूमिः स्नानः ।)
मलकीडास्यानम् । तत्पर्यायः । अच्चवाटः २
रङ्गभूमिः ३ रणस्यलौ ४ । इति श्वद्वरनावलौ ।
मलभूमः ५ अच्चप्राटः ६ । इति जटाधरः ।
देशविशेषच । (यथा,—
“धयोपाचे पथः पानं शालपत्रे च भोजनम् ।
शयनं तालपत्रे च मलभूमेरियं गतिः ॥”
इतुद्धरः ।)
मलजाचा, लौ, (मलानां याचा ।) मलानां
युडायाचा । तत्पर्यायः । मालाचै २ । इति
हारावलौ ।
मलुकुहं, लौ, (मलानां लुहम् ।) मलानां संयामः ।
तत्पर्यायः । नियुहम् २ वाहुयुहम् ३ । इति
श्वद्वरनावलौ । तत्प्रकाशा यथा,—
“चय रुदेन तं मलं योधयामाय सत्यराट ।
चोद्यमानस्त्रो भीमो दुःखेन वाकरोम्मतिभूमिः ।
नहि श्वज्ञोति विदृशं प्रत्याख्यातुं नशाधिप्रम् ।
ततः स पुरुषवाच, शार्दूलशिथिलस्वरन् ।
प्रविदेश गहारङ्गं विराटमभिपूजयत् ।
बवत्य कक्षां कौन्येस्ततः संहर्षयन् जग्नान् ।
ततस्त्वं द्वचसङ्काशं भीमो मलं समाक्षयत् ।
जीर्णतं नाम तं मलं तच प्रखातविकमभूमि ।
तावृमो सुमहोत्साहयुभौ दीवप्राक्कमौ ।
मत्ताविव महाकायौ वारगौ घटिहायनौ ।
ततस्त्वं नरशार्दूलौ बाहुयुहे समीयतुः ।
दीरी परमर्षं हृष्टावद्योन्यजयाकाङ्गौ ।
आसीत सुभौमः सम्यातो वच्चप्रवत्योरिव । १० ।
उभौ परमसंहृष्टौ वैतेनातिवालुभौ ।
अन्योन्यमन्तरप्रेषः परस्यरजयेष्वां ।
उभौ परमसंहृष्टौ मलाविव महागच्छौ ।
क्षतप्रतिकृतैच्चिवैर्वाहिम्ब्य रक्षक्षटः । ११ ।
सन्नियातवधतेच्च प्रमाणोक्तस्यन्तस्यात् ।
द्विष्णोर्मुदिभिष्वै वराहोहृष्टनिस्वनैः ।
तत्त्ववच्चनियातेच्च प्रदृशमित्यैव च ।
प्रलाकानवपातेच्च पादोहृष्टैच्च दारयैः ।